

Weikop: Som det allerede er fremgået af denne forhandling og i øvrigt også af betænkningen, er der en almindelig erkendelse af, at bemandingsregler må være noget foranderligt, som følger den moderne tids krav, uden at sikkerheden på søen, som jo ingen ønsker at tilsidesætte, på nogen måde svækkes. Det er åbenbart, at teknikens formål på alle områder er at gøre driften konkurrencedygtig og rentabel, og da teknikken stadig går fremad, må de nu foreslåede bemandingsregler ses som et skridt frem, der ikke kan være endeligt, idet man altid må følge med og være på linje med de bemandingsregler, som andre søfartsnationer mener at burde følge. Hvis man ikke indstiller sig herpå, tror jeg, det vil være til skade for alle, der har med danske skibe at gøre.

Det er da også tilfredsstillende, at der stort set — jeg siger udtrykkelig stort set — har kunnet samles enighed om lovforslagene, tilføjet de ændringer, som foreslås i betænkningen, men jeg skal ikke lægge skjul på, at det er mig alligevel noget af en skuffelse, at den højtærede handelsminister med tilslutning af et flertal på visse punkter foreslår skærpelse af det oprindelige forslag til bemandingslov. Disse ændringsforslag kan vi, som det fremgår af betænkningen, og som det allerede er sagt af det ærede medlem hr. Viggo Hauch, ikke anbefale at stemme for, hvorimod vi kan anbefale at stemme for de ændringsforslag, som venstre og de konservative har stillet, og som kan føre til visse rimelige lempelser eller til en tilbageføring til den nugældende lovgivning.

Jeg kan altså for mit vedkommende anbefale en afstemning på linje med den, som det ærede medlem hr. Viggo Hauch for et øjeblik siden har angivet retningen for.

Det skema, man har foreslået for bemanningen, har fået nogle store intervaller, om hvis berettigelse — det kan jeg meget vel se — der kan siges noget både for og imod, men det forekommer os, at det ville være rimeligt at ændre dette skema således, at skibe på 2.500 og 3.000 tons ikke skal have den samme bemanning som skibe på 5.000 tons. Ved enhver skala vil der jo altid blive nogle mindre, uheldigt virkende grænsetilfælde, som er kedelige for dem, det går ud over; det vil formentlig aldrig kunne undgås, når man laver en skala, men i til-

fælde, som der her er tale om, virker overgangen til en højere skala så brat, at man efter vor opfattelse bør imødekomme rederens ønsker om en ændring.

I øvrigt må jeg sige, at hverken redernes eller søfartsorganisationernes ønsker har man kunnet imødekomme fuldt ud. Der er visse punkter, på hvilke man ikke har kunnet imødekomme dem ved det resultat, vi nu er kommet til i betænkningen. Jeg kan egentlig godt forstå, at rederne ganske savner en begrundelse, f. eks. for at man indfører regler for restaurationsbemanning. Som det fremgår af betænkningen har vi ikke stillet ændringsforslag på dette punkt, selv om som sagt sikkerhedsmæssige hensyn ikke tilsiger en sådan bemandingsregel.

Afgørende må det imidlertid være, at de nye bemandingsregler bliver effektive så snart det er muligt for derved at øge konkurrenceevnen. I særdeleshed er reglen om reduktion af dæksmandskabet i tidsrummet fra 1. marts 1965 til 1. marts 1967, som går ud på, at reduktionen kan ske etapevis efter særlige af handelsministeriet udfærdigede regler, ikke særlig medvirkende hertil.

At man bør respektere overenskomsterne, der først udløber den 1. marts 1965, er helt naturligt og rimeligt, men det forekommer alligevel mig mindre rimeligt at sætte et interval på 2 år. For mig at se ville det af hensyn til effektiviteten — og det er efter min mening meget afgørende — være mere rimeligt, at man ændrede reglerne, således at de trådte i kraft i 1965. Vi har ikke stillet ændringsforslag til dette punkt, som har været genstand for megen drøftelse og overvejelse, men vi har forbeholdt os, at vi mellem anden og tredje behandling kan rejse spørgsmålet på ny og drøfte det på ny. Man kan nemlig ikke komme uden om, at forslaget om ændring i sømandsloven og forslaget om ændring i loven om velfærdsforanstaltninger betyder nye byrder, og jeg mener, at de nye byrder og de beskedne lempelser så vidt muligt bør gennemføres om ikke samtidig så dog nogenlunde sideløbende.

Passagerskibenes bemandingsregler er, som det ærede medlem hr. Viggo Hauch også var inde på, udgået, hvilket som nævnt har givet anledning til adskillige overvejelser. Jeg skal heller ikke lægge skjul på, at jeg meget hellere havde set bemandings-